

SLOVENSKA BESEDA

Uredništvo: Dalmatinova 8 - Uprava:
Selenburgova 7/II - Naročnina: Letno
40 Din, polletno 20 Din, četrtletno
10 Din - Čekovni račun št. 17,152

Izhaja vsak petek.

ŠTEVILKA 13

V LJUBLJANI, 23. APRILA 1937

Posamezna številka 1 DIN

Dr. Dinko Puc:

Gospodarsko zboljšanje?

Najboljša podlaga zanj sta svobodna svetovna trgovina in načrtno gospodarstvo

V zadnjem času se mnogo govori in piše o zboljšanju na gospodarskem trgu. V resnici se kaže zboljšanje v večji zaposlenosti industrij ter v povišanju cen na vsem svetu. Tudi v Jugoslaviji, dasi smo na žalost ravno v Sloveniji nove konjunktore še najmanj deležni.

Toda z ozirom na revščino, v kateri živimo, se veselimo vsakega znaka, ki kaže na bolje. Narod ne razmišlja mnogo, odkod kruh. Lačen je in zato vzame, odkoder pride.

Vendar ne more biti nobenega dvoma, da je zboljšanje, ki ga vidimo, v glavnem posledica oboroževanja vseh držav, ne pa posledica naravnega razvoja. Stotine milijard dolarjev, funtov, mark, rubljev je prišlo v obtoke in dasi seveda zneski, določeni za oboroževanje, niso nikdar točno znani, kaže vendar sledeča tabela približno pravo sliko, kako so izdatki za vojne namene narasli v zadnjih letih.

Izdatki za oboroževanje v milijonih nacionalne valute:

	leta 1935	leta 1935	leta 1936
Rusija	1.574	6.500	16.000
Francija	13.634	11.000	17.000
Zedinjene države ameriške	523	834	980
Anglija	108	124	170
Nemčija	743	4.000	8.000
Italija	4.730	4.646	5.000

K temu pridejo še izredni krediti, ki so bili dovoljeni. V Angliji znašajo ti ca. 600 milijonov funtov, v Franciji ca. 12 milijard frankov!

Te ogromne vsote se uporabljajo v prvi vrsti za motoriziranje armad, za pomnožitev zračnega brodogradništva, za izpopolnitev topništva in za izgraditev vojnih ladij ter v obrambo meja. Zato je naravna posledica, da so poskočile cene vseh kovin, zlasti železa, svinca, bakra ter volne, premoga, nafte, kavčuka, pa tudi žita, sladkorja, kave, lesa itd.

Mi, ki v oboroževanju ne moremo slediti velesilam, smo udeleženi na tej vojni konjunkturi le posredno in v mali meri. Želeli bi le, da bi bilo vsaj to malo zboljšanje trajno.

Na to pa ni mogoče računati. Čim bodo oboroževalni načrti izvršeni in vojni krediti izčrpani, se bo začelo novo poglavje svetovnega gospodarstva. Redukcija oboroževanja na normalno stopinjo bo imela za posledico zopet ogromno brezposelnost, ta bo rodila nove gospodarske boje in koncem koncev ne bo ostal drug izhod, kakor nova svetovna vojna.

Zato se mora oboroževanje smatrati le kot neka epizoda. Med tem pa je treba proučiti, kako gospodarstvu pomagati za stalno. Najbolje sredstvo bi bila po mnenju gospodarskih strokovnjakov svobodna svetovna trgovina.

Tako imenovana autarkija ni rodila dobrih uspehov. Ideja je nastala v fašističnih državah, ki so stalno računale na vojno in zaradi tega že v miru začele celokupno državno gospodarstvo opirati samo na svoje lastne sile. Odtod žitna kampanja v Italiji in Nemčiji, sistematično pogozdovanje obširnih pokrajin v Apeninih, intenzivno delovanje nemških kemikov, ki skušajo nadomestiti zlasti prekomorske produkte s surrogati (kavčuk, volna), omejitve osebnega konzuma itd., odtod boj za surovine. Država naj bi preživljala v vsakem pogledu sama sebe in naj bi si zadoščala sama.

S tem so prizadeti seveda vsi drugi. Državne meje so se zaprle in poleg carin smo dobili v svetovni trgovini vse mogoče omejitve od deviznih predpisov do kontingentov, kompenzacij, kliringa itd. Rezultat so bili povišani dobički Narodne banke, katastrofalni padec cen naših zemeljskih produktov in tihotapstvo v celi državi. Če pomislimo, da je na Sušaku tostran mosta stal kilogram mesa 10 dinarjev, na oni strani pa 16 lir, je to pač umljivo.

Iz demokratičnih držav Anglije, Francije in Amerike prihaja sedaj pobuda za novo ureditev gospodarskih stikov med narodi. Svobodna trgovina in načrtno gospodarstvo naj bi bila podlaga. V interesu vsega sveta bi bilo, da ta polokus uspe.

Dr. M. Korun:

Samouprave

Potrebna je osvetlitev tega vprašanja, ki stoji v ospredju javnega interesa

Ker se mnogo govori in piše o tem, naj se zgrade samouprave na podlagi današnje ustave iz leta 1931., ne bo odveč, če to vprašanje malo osvetlimo. Pri tem pa izrecno opozarjamo na naše načelno stališče, ki smo ga v članku «Jedro problema» na tem mestu (št. 9) zavzeli.

Predvsem hočemo poudariti, da smo imeli v Avstriji v tako zvanih kronovinah (deželni zbori) nekaj več, kot samoupravo. Odnosni ustavni avstrijski zakon je namreč odredil, da obsega delokrog

državnega zbora vse zadeve, ki se nanašajo na pravice, dolžnosti in koristi, ki so vsem avstrijskim deželam skupne. Potem, ko jih je naštel, je določil, da spadajo vse druge zadeve v delokrog deželnih zborov. Po vsem je bila — vsaj teoretično — ureditev Avstrije federativna. Deželni zbori so imeli v vseh zadevah, ki niso bile izrecno pridržane državnemu zboru, zakonodavno moč. Imeli smo tako zvano dvotirno upravo: državno in deželno.

Vidovdanska ustava iz l. 1921., ki je, kakor znano, razdelila državo na razmeroma male oblasti (velika županstva), je tem edincam izročila samo del uprave brez vsake zakonodavne moči. Po čl. 96. te ustave je bil oblastem, kot samoupravnim jedincem, določen delokrog, ki je — na kratko — obsegal: oblastne finance, oblastna javna dela in gradbene predpise, pospeševanje gospodarstva, upravo oblastnih posestev, narodno zdravje, socialno brigo, oblastne humane in prometne ustanove, sodelovanje pri pospeševanju prosvete, strokovnem šolstvu, ustanavljanje ustanov za štednjo, vzajemno pomaganje in zavarovanje.

Zadeve iz tega delokroga je oblastni odbor, izvoljen od oblastne skupščine, sam upravljal in izdajal o njih uredbe. Zakonodavna oblast je bila pridržana izključno narodni skupščini, vsa ostala uprava je bila v rokah državnega upravnega aparata.

Življenje je pokazalo, da v pogledu samouprav vidovdanska ustava ni odgovarjala potrebam in zahtevam naroda.

V zvezi s tem zgodovinskim pogledom na vidovdansko ustavo hočemo — interesa radi in da se ne pozabi — navesti, kako si je takrat zamišljali rešitev tega vprašanja Jugoslovanski klub (bivša SLS in bivša hrvaška ljudska stranka).

V svojem ustavnem načrtu je predlagal šest pokrajin (Srbija,

Hrvaška in Slavonija z Medmurjem, Bosna in Hercegovina z Dalmacijo, Črna gora, Vojvodina, Slovenija s Prekmurjem).

Vsaka pokrajina ima svojo pokrajinsko skupščino in odbor, ki se imenuje vlada in svojo samoupravo. Ta samouprava naj obsega: notranje zadeve, trgovino in obrt, javna dela, šume in rude, poljedelstvo, agrarno reformo, prehrano, prosveto, vere, zdravje, socialno politiko, pravosodje, finance.

Predsednika pokrajinske uprave postavlja vladar iz ternopredloga pokrajinske skupščine. Predsednik in odborniki so odgovorni pokrajinski skupščini. Člani pokrajinske vlade upravljajo tudi vse poslednje zadeve uprave, kolikor se nanašajo na panoge, ki so pridržane pokrajinski upravi. Nižje uradništvo imenuje pokrajinska vlada, imenovanje višjih uradnikov mora odobriti pristojni minister.

Pokrajinske skupščine imajo zakonodavno pravico o vseh stvareh, ki niso izrecno pridržane državnemu zakonodavstvu. Pokrajinske finance obsegajo razpolaganje s pokrajinskimi imetjem in sklepanjem o pokrajinskih davkih. Predvideni so dohodki od avtonomnih panog in podjetij, doklada na državni progresivni davek, zemljarino, hišni davek, pridobnina, prirastkarina, davek na dedščine, na imetje in trošarine.

Kakor vidimo, se je gibal ustavni načrt bivše SLS preko okvirja samouprave v smeri federacije.

Poglejte resnici v obraz

Življenjski pogledi izrazilo katoliško usmerjenega delavstva

Na račun vseh prizadetih, ki imajo danes vso besedo in vse odločanje v svojih rokah, je objavila «Delavska pravica», ki je «glasilo krščanskega delovnega ljudstva», organiziranega v JSZ, v svoji zadnji številki pod naslovom «Kam gremo?» zelo zanimiv članek, iz katerega posnemamo nekaj pomembnejših odlomkov, ki se glase:

«Po naših krščanskih načelih je človek krona stvarstva in on naj vlada vsem stvarjem na zemlji, ki naj mu služijo v časno in večno korist. Gotovo ni neskončno pravični Bog mislil v tej veliki zapovedi, da naj vlada vsem stvarjem samo kapitalist in da naj služijo dobrine tega sveta samo gotovemu krogu trotoev. Življenje nam kaže, da nima vere v Boga tisti, ki ima vsega v izobilju preko svoje družinske potrebe in da izgublja vero tudi tisti, ki niti najpotrebnejšega ne zasluži zase in družino.

Vsakega gospodarja sodimo po stanju njegovega posestva, s posebnim ozirom na možnosti njemu podrejenih delovnih moči. Lepa, zdrava in dobro oskrbovana živina je ogledalo umnega gospodarja. O tem vprašanju se je že veliko predavalo in pisalo. Opozarjalo se je, koliko in kakšno hrano mora dobiti živina, da se lahko pričakuje od nje uspešno delo in druge koristi. Za delovnega človeka se je pa do sedaj kvečjemu ugotovilo, koliko najmanj (minimalno) potrebuje, da ti «preč» ne pride. Zares premudro gospodarstvo! Kaj bi rekel navadni pastir,

če bi videl kmeta, da brez usmiljenja pušča živino lačno in brez strehe v vsakem letnem času in vrenemu, poleg tega mu pa mora opravljati najtežja dela? Hvala Bogu, se zaenkrat živini še ne gode take krivice kot ubogim ljudem.

Ni še pozabljena svetovna vojna. Z geslom: «Dajte cesarju, da je cesarjevega», so primorali nesrečne množice, da so rade ali nerade ubijale svoje sotrpine. In dali so cesarju: 10 milijonov človeških žrtev! Kdo se je zgražal nad takim početjem? Če se delavec, zavvedajoč se svojega človečanstva, dvigne in si z geslom: «Dajte delavcu, kar je njegovega», v pošteni borbi za kruh skuša izboljšati svoj položaj, je to dejanje že obsojeno kot največji zločin. Če kapitalist noče dati na razpolago denarne moči v svrhu nujnega gospodarskega razmaha, je to — križa. Če pa delavec radi sramotno nizke plače ustavi stroj, je to — komunizem in slede posledice. Če se izdelujejo neverjetne množine kanonov, strupenih plinov in granat, namenjenih uničenju življenj, je to — gospodarski napredek. Če pa iz delavčevih ust zadoni krik po pravici, je to — nered, upor itd. Ali res ni več nikjer čuta za človeško dostojanstvo in njegovo pravico?»

Zdi se nam, da je k gornjemu sestavku vsak komentar odveč. Kvečjemu bi si dovolili skromno pripombo, da iskrene izpovedi organiziranega krščansko-socialnega delavca pač nihče ne bo ocenil za — komunistično agitacijo.

POLITIČNI TEDEN

Za nami je živahen političen teden, ki je dal ostrejšo konturo v malo še meglemen oblikovanju notranjepolitičnega razvoja v državi. V Beogradu in Zagrebu so zaključena važna politična posvetovanja, spremljana od velikih manifesta-cijskih zborov na deželi, kateri so dali tem posvetovanjem še posebno podkrepitev.

Stari državnik g. Aca Stanojević, ki predstavlja s svojo dolgo politično tradicijo danes simbol stare radikalne stranke, katera je vodila osvobodilne balkanske vojne in potem odločujoče vplivala tudi na nastanek zedinjene Jugoslavije, se ni ustrašil visokih let, niti trudapolne poti iz Knjaževca v Beograd, da se sestane s svojimi mladimi prijatelji danes, v dnevi, ko se znova polaga temelji ureditvi države. Med odmori so pa njegovi prijatelji odhajali na deželo in tam prirejali mogočne shode, ki se jih je udeležilo ogromno število somišljenikov, zahtevajočih v burnih izjavah, naj se država vrne na pot parlamentarno-demokratskega režima in na pravne temelje osebne svobode.

Množic, ki vedno glasneje ponavljajo ta klic v Srbiji, ne bo več mogoče zadržati. V naši državi morajo priti vse pozitivne sile do polne veljave in ne le ljudje, ki so všeč gospodom, katerim je slučaj brez vsake legitimacije dal začasno oblast v roke.

Diktature in avtoritarni režimi ne morejo nikjer sami po sebi reševati problemov. Mogoče so potrebni v izjemnih časih ali kot začasna sredstva, kadar ni nobene drugega izhoda. Jugoslavija pa ima, hvala Bogu, vse polno izhodov.

Osnovna zahteva po demokraciji druzi danes enodušno vso Srbijo in vse njene politične stranke. Kako gledajo v Srbiji na razvoj političnih dogodkov, kaže mogoče najbolj značilno izjava političnih prijateljev pokojnega ministra g. dr. Srskića, da se je g. dr. Srskić že za časa svojega življenja odločil, da se vrne v stranko maticino in da hočejo tudi njegovi pristaši temu sklepu ostati zvesti in prestopajo zato v radikalno stranko glavnega odbora.

Ista složnost in enotnost se opaža tudi pri Hrvatih, čeprav bi neki incidenti zadnjega časa mogoče vzbujali vtise, da se Hrvati razkrajajo v razne politične tabore in frakcije. SD koalicijsko predstavlja gotovo v današnjem političnem življenju mogočen politični faktor, s katerim mora računati vsakdo, ki si želi in ki dela na političnem sporazumu v Jugoslaviji.

Ugotovili so pa tudi v Zagrebu soglasno potrebo, da se formulira in vskladi opozicijska koalicijska politika, potrebna za izvajanje pozitivne politike in da se taka politika potem tudi uresniči. Tudi v Sloveniji bi bilo neobhodno potrebno delo na taki opozicijski koalicijski politiki, ker le na ta način lahko računamo, da bodo Slovenci uspešno zastopali svoje interese v onih usodnih dneh, ko se bodo resno začela pogajanja med obema, edinima, za to poklicanima političnima skupinama v državi. In ti dnevi, kakor vse kaže, ne morejo biti več daleč.

Deset let „Mladinske Matice“

Slovenska knjižna produkcija je v povojni dobi zavzela zavidanja vreden obseg, saj gre vsako leto med Slovence najmanj 800.000 knjig, ki jih izdajo za svoje člane knjižne družbe, kot so Mohorjeva, Vodnikova, Cankarjeva, Kmetijska matica, založbe Modra ptica, Hram, Akademsko založba, Evalit, Nova založba, Tiskovna zadruga, Jugoslovanska knjigarna, in druga večja ali manjša založništva. Ne samo za slovenske razmere izredno število knjig, temveč tudi njihova umetniška vrednost in zelo okusna oprema sta najlepše spričevalo naše knjižne kulture in duhovnega standarda našega naroda.

Posebno, zavidanja vredno mesto zavzema v slovenski knjižni produkciji mladinska literatura. Če pomislimo, da izhaja v Sloveniji 251 listov in revij v nakladi nad 770 tisoč izvodov in da odpade od tega števila 22 listov in revij v nakladi nad 100.000 izvodov na mladino — ne vstevši običajnih mladinskih prilog dnevnikov in raznih časnikov —, moramo uvideti, da ni niti pri Srbih, niti pri Hrvatih in — sorazmerno — najbrže niti pri zapadnoevropskih narodih dosegla mladinska književnost tako visoke, priznanja vredne stopnje.

Za ljudskošolsko mladino izhaja v Sloveniji 8 mesečnikov, od teh pet beletrističnih. «Vrtec», «Zvonček», «Naš dan», «Sokolčič» in «Naša radost» dosegajo skupno naklado 20 tisoč, «Naš rod» pa, ki ga izdaja «Mladinska Matica», ima sam nad 22.000 naročnikov. «Mladinska Matica» se je ustanovila pred 10 leti z

namenom, da izboljša mladinsko slovnost in da ga iz imaginarno pravičnosti in besedičenja privede na zdrava, realna tla. Urednik publikacij «Mladinske Matice» in «Našega roda» g. Josip Ribičič, eden izmed najboljših in najproduktivnejših slovenskih mladinskih pisateljev, je v prvi številki «Našega roda» točno zarisal smernice, ki naj vodijo list, da bo širil ljubezen do sočloveka, da bo zrcalo rodne grude, ki najustvarja krepko, zdravo in pristno pokolenje in rod, ki bo kos vsem bodočim nalogam domovine. Zvest tem načrtom je gosp. Ribičič vodil list spretno in varno toda da «Naš rod» ni bil nikdar glasilo kakih lokalnih ali svetovnopoličnih naziranj, temveč se je omejeval izključno na vzgojno vsebino etične, domoljubne in umetniške vrednosti.

Kot sotrudnike je pridobil gosp. Ribičič skoro vse slovenske priznane mladinske pisatelje in širši krog onih literatov, ki se dotlej niso bavili z mladinskim slovnostvom, oben m pa je pritegnil k sodelovanju tudi mnoge naše likovne umetnike. Da je danes «Naš rod» tako razširjen, je zasluga skrbnega urednika in pa izvrstne organizacije «Mladinske Matice». Za njene edicije z «Mladim rodom» vred plačujejo naročniki po Din 2,50 na mesec oziroma po Din 22,50 na leto. Za ta skromni denar prejema mesečnik «Naš rod» (vsaka številka ima po 40 strani) in pa 4 redne knjige, od katerih sta 2 beletristično in 2 realistično poučni. Med rednimi publikacijami je izhajala tudi po ena knjiga za najmlajše v štiribarvnem tisku.

«Mladinska Matica» je organizacija, ki deluje v okviru strokovne učiteljske organizacije «UJU», sekcije za dravsko banovino. Ob letošnji 10 letnici obstoja «Mladinske Matice» lahko povemo, da je doslej izdala 730.000 izvodov rednih letnih in okrog 15.000 izvodov izrednih publikacij poleg okrog 200.000 izvodov letnika «Naš rod». Letos bo izdala zopet 90.000 publikacij. Bilanca desetletnega dela kaže torej 1.035.000 izvodov mladinskih knjig. Omeniti moramo še, da razpisuje edino «Mladinska Matica» natečaje za nove mladinske knjige; izdala je samo za literarne nagrade približno Din 50 tisoč, dočim je pisateljem in ilustratorjem izplačala doslej že nad pol milijona dinarjev na honorarjih.

Medtem, ko preplavljajo danes slovenski in jugoslovanski knjižni trg pretežno prevodi, je «Mladinska Matica» v vseh desetih letih svojega obstoja izdala le dva prevoda. Vsa ostala dela pa so originali. Predaleč bi zašli, če bi hoteli naštevati vse avtorje in njihova dela, ki so izšla v tej založbi. Le na tri posebnosti bi opozorili: Predvsem na unikum v vsej jugoslovanski literaturi, na zbirko «Kresnice», ki je vzbudila ne le doma, temveč po vsem slovanskem svetu — tudi v Rusiji — pravcato senzacijo. Knjigo so namreč napisali otroci sami. Iz približno 10.000 prejetih otroških prispevkov sta urednika gg. Ribičič in Širok izbrala 100 najboljših in najmarkantnejših v lično, edinstveno knjigo. Druga knjiga, ki je tudi izšla v zbirki «Kresnice» in ki je bila deležna svojevrstnega uspeha, pa je zbirka prispevkov slovenskih pisateljev in pesnikov, ki so opisali vsak po en

značilen dogodek iz svojih otroških dni. Nič manjšega uspeha ni zabeležila antologija bolgarske mladinske proze «Pirhi», v kateri je zastopanih 26 bolgarskih avtorjev in 26 slovenskih ilustratorjev. Izmed strokovnih knjig naj omenimo popularni deli Nikole Tesli in o radiu.

Za letošnji natečaj je uredniški odbor «Mladinske Matice» prejel 15 del, o katerih je nagradil kot najboljšo A. Cerkevnikovo povest «Ovčar Runo». Odkupil pa je še sledeča dela: Franceta Bevka «Pesterno», Josipa Ribičiča «Nano, malo opico», neznanega avtorja povest «Šimej iz Roža», Seliškarjeva «Janka in Metko» in Arnošta Adamiča «Veliko tekmo».

«Mladinski Matici» ob desetletnici njenega plodonosnega delovanja v blagor naših malih in najmlajših iskreno čestitamo na doseženih uspehih!

Za grudo in dom

Mleko in maslo

Zima je za nami in kmalu bomo tako rekli tudi o letošnji hladni, deževni pomladi. Napočili bodo toplejši dnevi, z njimi pa tudi povečano povpraševanje po sirovem maslu. S tem se bo odprla zopet izdatna možnost zaslужka našim kmetovalcem in umnim živinorejcem. Množina masla je odvisna od tolašče, ki jo vsebuje mleko. Ako posnamemo mleko po navadnem posnemalnem načinu z roko, dobimo manj masla, kakor če ga posnamemo z mlečnim posnemalni-

kom. V 100 kg mleka je povprečno 3 in pol kg masla. Pri navadnem posnemanju dobimo iz 100 litrov mleka okroglo 3-40 kg masla, s posnemalnikom pa do 4 kg. Pri povprečni množini tolašče se računa na 25 kg mleka okroglo 1 kg masla. Množina tolašče pa je predvsem odvisna od krme in njene kakovosti. Čim boljše je krma, tem boljše je mleko.

Kakovost mleka pa je odvisna predvsem od čistote mleka samega. Mleko je treba varovati ne le vidne nesnage, ki se nabira pri molži, marveč tudi nevidne nesnage. To so mala bitja, bakterije, kvas, plesen, ki pridejo v mleko iz vimena, iz zraka, nesnažne posode, z umazanih rok itd. Čim več je teh bakterij, tem prej se mleko skisa. Zato je prva zapoved pri dobavi mleka — čistota in snažnost.

Anekdota

Novi minister.

Slavni kemik Berthold, ki je bil velik učenjak, sicer pa izredno skromen človek, je bil imenovan za ministra prosvete. Naslednjega dne se je podal v svoje ministrstvo, toda pri vhodu ga je ustavil vratar in mu — prepričan spriču njegove skromne obleke, da ima pred seboj kakega siromašnega prosilca — rekel:

«Gospod, ne smete še vstopiti, ker gospod minister še ni prišel!»

«Dobro!», je odgovoril Berthold, «bom pa prišel jutri.»

Otvoritev vrta restavracije **„PRI KATERCI“** **POD ROŽNIKOM**
Nudi Vam prvovrstna vina, jeruzalemeč, muškata silvanec, rizling, cviček in črnina. Vedno sveže pivo v vrčkah. Mrzla in gorka jedila vsak čas na razpolago. Špargeljni itd. Priredi večerje, bankete, svatbe po naročilu. Kraseu prostor za balinanje.
Vabita in se priporočata
KATERCA in TONE PRIMOŽIČ

Za promenado in šport **kamgarn in ševijot**

A. Žlender

Ljubljana, Mestni trg št. 22
Največja in najlepša izbira:

Udobno se počutite v prenovljenih lokalih staroznane **gostilne „LOVŠIN“** v Gradišču št. 13 (pri dramskem gledališču.)

Postrežba je izborna, vina so pristna in naravna. Pivo je vedno sveže. S hrano bodo abonenti kot ostali gosti v vsakem oziru zadovoljni.

Pariški sir ala Parmezan kg Din 40,-
ČERNE OSKAR, SV. PETRA CESTA ŠTEV. 35.

HALO! Pomlad se bliža! HALO!
Vsi, ki želite, da za denar, ki ga izdate za soboslikarska in plesarska dela, dobite res prvovrstno izvršitev. Vam priporočamo, da se obrnete na poznano in solidno tvrdko
Jelčič Angelo, Ljubljana VII
pleskar, ličar, sobo- in črkoslikar za stavbe in pohištvo
Celovška cesta št. 65 — Telefon št. 38-40

Posvetovalnica za naročnike „SLOVENSKE BESEDE“

Kdor je plačal naročnino za „Slovensko Besedo“, se lahko brezplačno posluži naše posvetovalnice, kjer dobi informacije:

- o vsakovrstnih vlogah na upravne oblasti, občino, srez, banovino in na ministrstvo;
- o prošnjah za vojaške oprostitev;
- o vlogah na davčne oblasti;
- o zakonitih socialnih dajatvah; skratka
- o vsem in vselej, kadar potrebujete nasvetov, da pridobite ali očuvate socialne ali gospodarske pravice.

Na posvetovalnico sporočite pismeno svoje želje, nakar dobite takoj tudi pismen odgovor. Za odgovor pošljite znamko za 2 Din

Dopise pošljite na naslov:
„SLOVENSKA BESEDA“
Ljubljana, Šelenburgova ulica 7/II.

Dovžan Ivan

dipl. krojačnica za dame in gospode

Ljubljana, Sv. Petra c. 81

Izvršuje vsa v stroko spadajoča dela po najnovejši modi in po najsolidnejših cenah
Postrežba točna

Krojaški vajenec

za moško in žensko krojaštvo se sprejme takoj.

DOLŽAN IVAN
Ljubljana, Sv. Petra cesta 81

Še danes naročite „Slovensko besedo“!

ELEKTROTEHNIČNO PODJETJE

MIHELČIČ IVAN - LJUBLJANA

BORŠTIKOV TRG ŠTEV. 1 • TELEFON 27-04

Priporoča se za vsa v elektrotehnično stroko spadajoča dela in dobave

Pojasnila v strokovnih za devah brezplačno. • Cene zmerne. Postrežba točna in solidna • Zahtevajte reference • Nočna služba za nujna popravila • Kličite telefon 27-04.

Izvršujemo vse nove napeljave, preureditve, dograditve in popravila instalacij za luč, moč, signale, radio itd. Vse formalnosti, prijave in naprava načrtov za stranke za priklop na omrežje krajevnih elektraren izvršimo brez doplačil. Popravljamo vse električne aparate, motorje, likalnike itd. Dobavljamo za instalacije in popravila prvovrstni material, kakor tudi svetila in žarnice.

PRVOVRSTNE TKANINE

vseh modernih desenov in v zajamčeno trajnih barvah, za obleke, plašče, kostime, kakor tudi za vsakovrstne uniforme

dobite samo pri

INDUSTRIJI VOLNENIH TKANIN

Vlada Teokarović i Komp.
PARAČIN

Prodajalne:

LJUBLJANA: Gradišče št. 4

ZAGREB: Jurlšičeva ulica 4

BEOGRAD: Knez Mihajlova 35

Volnene odeje, vsakovrstno pletivo, berete itd.

Brezkonkurenčne cene!

Solidna in točna postrežba!

